

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

3289/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	584
3290/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	585
3291/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	586
3292/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	588
3293/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	589
3294/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	590
3295/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	592
3296/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	593
3297/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	594
3298/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	595
3299/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	596
3300/2012. (X. 19.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	597
7/2012. (X. 15.) elnöki utasítás	egyesbírók kijelöléséről	599

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3289/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

1. Az Alkotmánybíróság az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészeletről szóló 45/2006. (XII. 8.) KvVM. rendelet 3. számú melléklete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvénnyel, illetőleg az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészeletről szóló 45/2006. (XII. 8.) KvVM. rendelettel összefüggésben alaptörvény-ellenes mulasztás megállapítására irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] Az indítványozó jogi képviselője útján jogszabály utólagos normakontrollra irányuló indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz.

[2] 1. Az indítványozó a 2009. február 2-án kelt és az Alkotmánybírósághoz 2009. február 6-án benyújtott indítványában az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészeletről szóló 45/2006. (XII. 8.) KvVM. rendelet 3. számú melléklete (a továbbiakban: rendelet) alkotmányellenességének utólagos vizsgálata iránt terjesztett elő kérelmet. Az indítványozó emellett mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását is kérte az Alkotmánybíróságtól.

[3] Az Alkotmánybíróság a 2012. január 16. napján kelt, XX/80-1/2012. számú végzésében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 73. § (1) bekezdése alapján felhívta az indítványozót indítványa kiegészítésére és az Alaptörvénynek való megfeleltetésére.

[4] Az indítványozó az Alkotmánybíróság felhívásának eleget téve, 2012. március 28-án, az Abtv. 71. § (3) bekezdésére figyelemmel – jogi képviselője útján – alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a rendelet Alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, egyúttal a jogszabály konkrét ügyben való alkalmazásának kizárását kérte az Alkotmánybíróságtól. Az indítványozó emellett mulasztásban megnyilvánuló Alaptörvény-ellenesség megállapítását is kérte. Az indítványozó beadványaihoz csatolta a Csongrád Megyei Bíróság 14.K.20.439/2009/3. számú, 2009. május 7-én kelt, valamint a 14.K.20.597/2009/5. számú, 2009. június 18-án kelt ítéleteit is. Az indítványozó álláspontja szerint azon eljárás, miszerint a szakminiszter rendeleti úton, helyrajzi szám szerint jelöli ki azokat az ingatlanokat, amelyek a NATURA 2000 jellegű terület körébe esnek, sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti, jogállamiságból levezetett jogbiztonság elvét, valamint a hatalommegosztás Alaptörvényből folyó követelményét is, illetőleg – tekintettel arra, hogy az érintett ingatlanok tulajdonosait a rendeleti szabályozás megfosztja a jogorvoslat lehetőségétől – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogorvoslatihoz való alapjoggal is ellentétes. Az indítványozó az alaptörvény-ellenességet előidéző mulasztást abban látja, hogy a jogalkotó a tulajdonkorlátozás arányosságát biztosító és a jogvédelmet szolgáló garanciális rendelkezések megalkotását, így a kártalanítás lehetőségét megalapozó normák megalkotását elmulasztotta.

[5] 2.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadhatósága felől. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt követelményeknek. A jelen ügyben vizsgált panasz ezen feltételeknek nem felel meg.

[6] Az Abtv. 71. § (1) bekezdése alapján 2011. december 31-én megszűnt utólagos absztrakt normakontroll eljárások indítványozója által az Abtv. 71. § (3) bekezdése alapján 2012. március 31-ig benyújtott alkotmányjogi panaszok csak az Abtv. 26. § (2) bekezdésén alapulhatnak. Az indítványozó a megszűnt utólagos absztrakt normakontroll eljárás indítványozójaként alkotmányjogi panaszát nem az

Abtv. 26. § (2) bekezdésére, hanem az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapítottan nyújtotta be.

[7] Ezért az Alkotmánybíróság az indítványozó panaszát ezen részében az Abtv. 64. § d) pontja alapján – a befogadás kérdésében történő döntés mellőzéseivel – visszautasította.

[8] 2.2. Az Abtv. 71. § (2) bekezdése alapján 2012. január 1-jei hatállyal megszűnt az eljárás az Alkotmánybíróság előtt a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetése iránt kezdeményezett ügyekben, ha azt nem az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontjában meghatározott indítványozó (Kormány, az országgyűlési képviselők egynegyede vagy az alapvető jogok biztosa) terjesztette elő.

[9] Az Alkotmánybíróság ezért a panaszt – az Abtv. 64. § a) pontja alapján – ezen részében is visszautasította.

Budapest, 2012. október 15.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3439/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3290/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

1. Az Alkotmánybíróság a Csongrád Megyei Bíróság 14.K.20.439/2009/3., valamint 14.K.20.597/2009/5. számú ítéleteivel összefüggésben benyújtott, az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészletekről szóló 45/2006. (XII. 8.) KvVM rendelet 3. számú melléklete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a természet védelméről szóló, 1996. évi LIII. törvénnyel összefüggésben előterjesztett, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] Az indítványozó jogi képviselője útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.

[2] 1. Az indítványozó a 2009. február 2-án kelt és az Alkotmánybírósághoz 2009. február 6-án benyújtott indítványában az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészletekről szóló 45/2006. (XII. 8.) KvVM rendelet (a továbbiakban: rendelet) 3. számú melléklete alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, emellett indítványozta az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség előtt (14/5591-2/2008., 14/5591-3/2008., 14/5591-4/2008. és 14/5591-5/2008. szám alatt) folyamatban volt ügyekben a megsemmisítendő jogszabály alkalmazásának kizárását.

[3] Az Alkotmánybíróság a 2012. január 16. napján kelt, IV/91-1/2012. számú végzésében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 73. § (1) bekezdése alapján felhívta az indítványozót indítványa kiegészítésére és az Alaptörvénynek való megfeleltetésére.

[4] Az indítványozó az Alkotmánybíróság felhívásának eleget téve, 2012. március 28-án, az Abtv. 71. § (3) bekezdésére figyelemmel – jogi képviselője útján – korábbi panaszát megújította, kérve a rendelet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, egyúttal a jogszabály konkrét ügyben való alkalmazásának kizárását, valamint mulasztásban megnyilvánuló Alaptörvény-ellenesség megállapítását is indítványozta. Az indítványozó beadványaihoz csatolta a Csongrád Megyei Bíróság 14.K.20.439/2009/3. számú, 2009. május 7-én kelt, valamint a 14.K.20.597/2009/5. számú, 2009. június 18-án kelt ítéleteit is.

[5] Az indítványozó álláspontja szerint azon eljárás, miszerint a szakminiszter rendeleti úton, helyrajzi szám szerint jelöli ki azokat az ingatlanokat, amelyek a NATURA 2000 jellegű terület körébe esnek, sérti az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése szerinti, jogállamiságból levezetett jogbiztonság elvét, valamint a hatalommegosztás Alaptörvényből folyó követelményét is, illetőleg – tekintettel arra, hogy az érintett ingatlanok tulajdonosait a rendeleti szabályozás megfosztja a jogorvoslat lehetőségétől – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogorvoslatihoz való alapjoggal is ellentétes. Az indítványozó az alaptörvény-ellenességet

előidéző mulasztást abban látja, hogy a jogalkotó a tulajdonkorlátozás arányosságát biztosító és a hatékony jogvédelmet szolgáló garanciális rendelkezések, így a kártalanítás lehetőségét megalapozó normák megalkotását elmulasztotta.

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/91/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3291/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, valamint 49. § (6) bekezdése által kiegészített, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. § (15)–(19) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozók 2012. június 28-án érkezett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti, együttesen előterjesztett alkotmányjogi panaszukban a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: stabilitási törvény) 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, illetőleg a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 24. §-ának a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével kiegészített (15)–(19) bekezdése tekintetében kérték annak megállapítását, hogy a támadott rendelkezések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XIII. cikkével és XV. cikk (2) bekezdésével. Indítványozták „a még hatályban lévő rendelkezéseknek” visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését és alkalmazási tilalom „általános érvényű kimondását”. A „végrehajtott rendelkezések esetében, amelyek tekintetében nincs mód az alkalmazási tilalom kimondására,” kérték annak megállapítását, hogy ellentétesek voltak „a végrehajtáskor hatályos Alkotmánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptörvénnyel.”

[2] Az indítványozók álláspontja szerint a tagoknak a társadalombiztosítási rendszerbe való kényszeríté-

[6] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadhatósága felől.

[7] A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt követelményeknek. A jelen ügyben vizsgált panasz ezen feltételeknek nem felel meg.

[8] 2.1. Az indítványozó nem jelölte meg az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezést, indítványában erre vonatkozóan utalás sem található. Az indítvány tehát nem felel meg az Abtv. 52. § (1) bekezdésének a) pontjában szereplő feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány határozott kérelmet nem tartalmaz.

[9] 2.2. Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy a panasz olyan kérdéseket vet fel, amelyek felől az Alkotmánybíróság korábban már több ízben döntést hozott [Pl.: 28/1994. (V.20.) AB határozat, ABH 1994, 134, 141.; 964/B/1998. AB határozat, ABH 2002, 873, 878.; 33/2006. (VII. 13.) AB határozat, ABH 2006, 447.]. Az indítvány újabb alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem tartalmaz, amely az érdemi vizsgálatot megalapozná, ezért nem felel meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott feltételnek sem.

[10] Az Alkotmánybíróság ezért a panasz ezen részét az Alkotmánybíróság Ügyrendje 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

[11] 3. Az Abtv. 71. § (2) bekezdése alapján 2012. január 1-jei hatállyal megszűnt az eljárás az Alkotmánybíróság előtt a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetése iránt kezdeményezett ügyekben, ha azt nem az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontjában meghatározott indítványozó (Kormány, az országgyűlési képviselők egynegyede vagy az alapvető jogok biztosa) terjesztette elő. Az Alkotmánybíróság ezért a panaszt – az Abtv. 64. § a) pontja alapján – a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítására irányuló részében is visszautasította.

Budapest, 2012. október 15.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

se alkalmas arra, hogy veszélyeztesse a tagok tulajdonát képező pénztárak működőképességét. A stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, amely szerint a nyugellátás fedezetére fizetett járulékok a Nyugdíjbiztosítási Alapot illetik meg, várományok megszerzését korlátozza, ugyanakkor nem tartalmaz ellentételezést, ezért az Alaptörvény XIII. cikkébe ütközik és ellentétes a jogbiztonság elvével. Az Alaptörvény ugyanezen rendelkezéseivel áll ellentétben a stabilitási törvény 48. § (2) bekezdése, amely a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényből (a továbbiakban: Tbj.) kiiktatta a magánnyugdíj-pénztári tagokra utalásokat. A szabályozás módja a pénztártagok számára megállapítható nyugdíjjal összefüggésben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer résztvevőinek és a pénztártagok eltérő kezelése utóbbiak hátrányos megkülönböztetését eredményezi.

- [3] 2. Az Abtv. 30. §-a értelmében az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panaszt a vitatott jogszabály hatályba lépésétől számított száznolcvan napon belül kell benyújtani. Az Ügyrend 50. §-a úgy rendelkezik, hogy a beadvány benyújtására nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig a beadvány érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez be kell érkeznie. Mivel a stabilitási törvény 46. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a támadott rendelkezések közül a 48–49. § 2011. december 31-én, míg a 42. § 2012. január 1-jén lépett hatályba, az indítvány a fenti határidőn belül érkezett.
- [4] 2.1. Az indítvány az Abtv. 51. § (1) bekezdés e) pontjában írt formai követelményt az alábbi vonatkozásban nem elégíti ki:
- [5] A stabilitási törvénynek a Tbj. tagdíjfizetési kötelezettségre vonatkozó szabályait hatályon kívül helyező 48. § (2) bekezdése, valamint az Alaptörvény B) cikke és XIII. cikke ellentétére az indítványok értékelhető indokolást nem tartalmaznak. A felhozott érvelés a nyugdíjrendszer egészének reformjára vonatkozó szabályrendszerrel áll összefüggésben.
- [6] Az Mpt.-nek a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével módosított, a társadalombiztosítási rendszerbe történő újabb visszalépési lehetőséget tartalmazó szabályok kapcsán az indítványozók szintén nem okolják meg, hogy e rendelkezések milyen okból ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [7] Ezért ebben a vonatkozásban az Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt az Abtv. 64. § d) pontja szerint visszautasította.

- [8] 2.2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerint vizsgálni kell az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [9] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.
- [10] Az indítványozók közvetlen érintettsége a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata kapcsán nem állapítható meg. A rendelkezés a költségvetés járulékbefvételeivel áll összefüggésben: a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 1. § (2) bekezdése értelmében a Nyugdíjbiztosítási Alap az államháztartás központi alrendszerének része, és a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény a központi alrendszer előirányzatai alatt, a 16. § (1) bekezdésében tartalmazza a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetését. Így az, hogy a nyugdíjjárulék hova folyik be, önmagában nem érinti az indítványozók jogait. A nyugdíjjárulék korábbi szabályozás szerint is a Nyugdíjbiztosítási Alapot illette.
- [11] Ezért az Alkotmánybíróság e tekintetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja szerint az indítványt visszautasította.

- [12] 2.3. A hatályon kívül helyezett, vagy „végrehajtott” jogszabályi rendelkezéseknek az Alkotmánnyal való ellentéte megállapítására irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság hatásköre hiányában, az Abtv. 26. §-ában foglaltakra figyelemmel az Abtv. 64. § a) pontja alapján utasította vissza. Mivel valamennyi indítványi elem visszautasításra került, az alkalmazási tilalom tárgyában nem kellett döntenie.

Budapest, 2012. október 15.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3177/2012.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3292/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, valamint 49. § (6) bekezdése által kiegészített, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. § (15)–(19) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszokat visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: stabilitási törvény) 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, illetőleg a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. §-ának a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével kiegészített (15)–(19) bekezdése tekintetében kérte annak megállapítását, hogy a támadott rendelkezések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XIII. cikkével és XV. cikk (2) bekezdésével. Indítványozta „a még hatályban lévő rendelkezéseknek” visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését és alkalmazási tilalom „általános érvényű kimondását”. A „végrehajtott rendelkezések esetében, amelyek tekintetében nincs mód az alkalmazási tilalom kimondására,” kérte annak megállapítását, hogy ellentétesek voltak „a végrehajtáskor hatályos Alkotmánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptörvénnyel.”
- [2] Az indítványozó álláspontja szerint a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, amely szerint a nyugdíjbiztosítási Alapot illetik meg, várományok megszerzését korlátozza, ugyanakkor nem tartalmaz ellentételezést, ezért az Alaptörvény XIII. cikkébe ütközik és ellentétes a jogbiztonság elvével. Az Alaptörvény ugyanezen rendelkezéseivel áll ellentétben a stabilitási törvény 48. § (2) bekezdése, amely a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgál-
- tatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényből (a továbbiakban: Tbj.) kiiktatta a magánnyugdíj-pénztári tagokra utalásokat. A szabályozás módja a pénztártagok számára megállapítható nyugdíjjal összefüggésben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer résztvevőinek és a pénztártagok eltérő kezelése utóbbiak hátrányos megkülönböztetését eredményezi.
- [3] 2. Az Abtv. 30. §-a értelmében az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panaszt a vitatott jogszabály hatályba lépésétől számított száznolcvan napon belül kell benyújtani. Az Ügyrend 50. §-a úgy rendelkezik, hogy a beadvány benyújtására nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig a beadvány érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez be kell érkeznie. Mivel a stabilitási törvény 46. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a támadott rendelkezések közül a 48–49. § 2011. december 31-én, míg a 42. § 2012. január 1-jén lépett hatályba, az indítvány a fenti határidőn belül érkezett.
- [4] 2.1. Az indítvány az Abtv. 51. § (1) bekezdés e) pontjában írt formai követelményt az alábbi vonatkozásban nem elégíti ki:
- [5] A stabilitási törvénynek a Tbj. tagdíjfizetési kötelezettségre vonatkozó szabályait hatályon kívül helyező 48. § (2) bekezdése, valamint az Alaptörvény B) cikke és XIII. cikke ellentétére az indítvány értékelhető indokolást nem tartalmaz. A felhozott érvelés a nyugdíjrendszer egészének reformjára vonatkozó szabályrendszerrel áll összefüggésben.
- [6] Az Mpt.-nek a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével módosított, a társadalombiztosítási rendszerbe történő újabb visszalépési lehetőséget tartalmazó szabályok kapcsán az indítványozó szintén nem okolja meg, hogy e rendelkezések milyen okból ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Ezért ebben a vonatkozásban az Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt az Abtv. 64. § d) pontja szerint visszautasította.
- [7] 2.2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerint vizsgálni kell az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [8] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

[9] Az indítványozó közvetlen érintettsége a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata kapcsán nem állapítható meg. A rendelkezés a költségvetés járulékbefvételeivel áll összefüggésben: a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 1. § (2) bekezdése értelmében a Nyugdíjbiztosítási Alap az államháztartás központi alrendszerének része, és a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény a központi alrendszer előirányzatai alatt, a 16. § (1) bekezdésében tartalmazza a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetését. Így az, hogy a nyugdíjjárulék hova folyik be, önmagában nem érinti az indítványozó jogait. A nyugdíjjárulék korábbi szabályozás szerint is a Nyugdíjbiztosítási Alapot illette. Ezért az Alkotmánybíróság e tekintetben is visszautasította az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja szerint.

[10] 2.3. A hatályon kívül helyezett, vagy „végrehajtott” jogszabályi rendelkezéseknek az Alkotmánnyal való ellentéte megállapítására irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság hatásköre hiányában, az Abtv. 26. §-ában foglaltakra figyelemmel az Abtv. 64. § a) pontja alapján utasította vissza. Mivel valamennyi indítványi elem visszautasításra került, az alkalmazási tilalom tárgyában nem kellett döntenie.

Budapest, 2012. október 15.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3097/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3293/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 42. §

(2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, valamint 49. § (6) bekezdése által kiegészített, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. § (15)–(19) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: stabilitási törvény) 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, illetőleg a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. §-ának a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével kiegészített (15)–(19) bekezdése tekintetében kérte annak megállapítását, hogy a támadott rendelkezések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XIII. cikkével és XV. cikk (2) bekezdésével. Indítványozta „a még hatályban lévő rendelkezéseknek” visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését és alkalmazási tilalom „általános érvényű kimondását”. A „végrehajtott rendelkezések esetében, amelyek tekintetében nincs mód az alkalmazási tilalom kimondására,” kérte annak megállapítását, hogy ellentétesek voltak „a végrehajtáskor hatályos Alkotmánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptörvénnyel.”

[2] Álláspontja szerint a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, amely szerint a nyugellátás fedezetére fizetett járulékok a Nyugdíjbiztosítási Alapot illetik meg, várományok megszerzését korlátozza, ugyanakkor nem tartalmaz ellentételezést, ezért az Alaptörvény XIII. cikkébe ütközik és ellentétes a jogbiztonság elvével. Az Alaptörvény ugyanezen rendelkezéseivel áll ellentétben a stabilitási törvény 48. § (2) bekezdése, amely a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényből kiiktatta a magánnyugdíj-pénztári tagokra utalásokat. A szabályozás módja a pénztártagok számára megállapítható nyugdíjjal összefüggésben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer résztvevőinek és a pénztártagok eltérő kezelése utóbbiak hátrányos megkülönböztetését eredményezi.

[3] 2. Az Abtv. 30. § alapján az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panaszt a vitatott jogszabály hatályba lépésétől számított száznyolcvan napon belül kell benyújtani. A stabilitási törvény 46. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a támadott rendelkezés

zések közül a 48–49. § 2011. december 31-én, míg a 42. § 2012. január 1-jén lépett hatályba. A panasz benyújtására nyitva álló határidő előbbi szabályok esetében 2012. június 28-án, utóbbi rendelkezés esetében június 29-én járt le.

- [4] 2.1. Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 50. §-a úgy rendelkezik, hogy a beadvány benyújtására nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig a beadvány érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez be kell érkeznie.
- [5] Mivel az alkotmányjogi panaszt az indítványozó 2012. június 29-én terjesztette elő, az a stabilitási törvény 48–49. §-a tekintetében elkésztett, ezért ebben a vonatkozásban az indítványt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (5) bekezdése alapján visszautasította.
- [6] 2.2. A stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata tekintetében az indítvány határidőben érkezett. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerint vizsgálni kell az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [7] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.
- [8] Az indítványozó közvetlen érintettsége azonban a kifogásolt rendelkezés kapcsán nem állapítható meg. Az a költségvetés járulékbefvételeivel áll összefüggésben: a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 1. § (2) bekezdése értelmében a Nyugdíjbiztosítási Alap az államháztartás központi alrendszerének része, és a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény a központi alrendszer előirányzatai alatt, a 16. § (1) bekezdésében tartalmazza a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetését. Így az, hogy a nyugdíjjárulék hova folyik be, önmagában nem érinti az indítványozók jogait. A nyugdíjjárulék korábbi szabályozás szerint is a Nyugdíjbiztosítási Alapot illette.
- [9] Ezért az Alkotmánybíróság e tekintetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja szerint visszautasította az indítványt.
- [10] 2.3. A hatályon kívül helyezett, vagy „végrehajtott” jogszabályi rendelkezéseknek az Alkotmánnyal való ellentéte megállapítására irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság hatásköre hiányában, az Abtv.

26. §-ában foglaltakra figyelemmel az Abtv. 64. § a) pontja alapján utasította vissza. Mivel valamennyi indítványi elem visszautasításra került, az alkalmazási tilalom tárgyában nem kellett döntenie.

Budapest, 2012. október 15.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3188/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3294/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, valamint 49. § (6) bekezdése által kiegészített, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. § (15)–(19) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók 2012. június 27-én érkezett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti, együttesen előterjesztett alkotmányjogi panaszukban a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: stabilitási törvény) 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, illetőleg a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 24. §-ának a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével kiegészített (15)–(19) bekezdése tekintetében kérték annak megállapítását, hogy a támadott rendelkezések el-

- lentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XIII. cikkével és XV. cikk (2) bekezdésével. Indítványozták „a még hatályban lévő rendelkezéseknek” visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését és alkalmazási tilalom „általános érvényű kimondását”. A „végrehajtott rendelkezések esetében, amelyek tekintetében nincs mód az alkalmazási tilalom kimondására,” kérték annak megállapítását, hogy ellentétesek voltak „a végrehajtáskor hatályos Alkotmánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptörvénnyel.”
- [2] Az indítványozók álláspontja szerint a tagoknak a társadalombiztosítási rendszerbe való kényszerítése alkalmas arra, hogy veszélyeztesse a tagok tulajdonát képező pénztárak működőképességét. A stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, amely szerint a nyugellátás fedezetére fizetett járulékok a Nyugdíjbiztosítási Alapot illetik meg, várományok megszerzését korlátozza, ugyanakkor nem tartalmaz ellentételezést, ezért az Alaptörvény XIII. cikkébe ütközik és ellentétes a jogbiztonság elvével. Az Alaptörvény ugyanezen rendelkezéseivel áll ellentétben a stabilitási törvény 48. § (2) bekezdése, amely a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényből (a továbbiakban: Tbj.) kiiktatta a magánnyugdíj-pénztári tagokra utalásokat. A szabályozás módja a pénztártagok számára megállapítható nyugdíjjal összefüggésben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer résztvevőinek és a pénztártagok eltérő kezelése utóbbiak hátrányos megkülönböztetését eredményezi.
- [3] 2. Az Abtv. 30. §-a alapján az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panaszt a vitatott jogszabály hatályba lépésétől számított száznyolcvan napon belül kell benyújtani. Az Ügyrend 50. §-a úgy rendelkezik, hogy a beadvány benyújtására nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig a beadvány érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez be kell érkeznie. Mivel a stabilitási törvény 46. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a támadott rendelkezések közül a 48–49. § 2011. december 31-én, míg a 42. § 2012. január 1-jén lépett hatályba, az indítvány a fenti határidőn belül érkezett.
- [4] 2.1. Az indítvány az Abtv. 51. § (1) bekezdés e) pontjában írt formai követelményt az alábbi vonatkozásban nem elégíti ki:
- [5] A stabilitási törvénynek a Tbj. tagdíjfizetési kötelezettségre vonatkozó szabályait hatályon kívül helyező 48. § (2) bekezdése, valamint az Alaptörvény B) cikke és XIII. cikke ellentétére az indítvány értékelhető indokolást nem tartalmaz. A felhozott érvelés a nyugdíjrendszer egészének reformjára vonatkozó szabályrendszerrel áll összefüggésben.
- [6] Az Mpt.-nek a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével módosított, a társadalombiztosítási rendszerbe történő újabb visszalépési lehetőséget tartalmazó szabályok kapcsán az indítványozók szintén nem indokolják meg, hogy e rendelkezések milyen okból ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [7] Ezért ebben a vonatkozásban az Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítványt az Abtv. 64. § d) pontja szerint visszautasította.
- [8] 2.2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerint vizsgálni kell az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [9] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.
- [10] Az indítványozók közvetlen érintettsége a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata kapcsán nem állapítható meg. A rendelkezés a költségvetés járulékbefvételeivel áll összefüggésben: a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 1. § (2) bekezdése értelmében a Nyugdíjbiztosítási Alap az államháztartás központi alrendszerének része, és a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény a központi alrendszer előirányzatai alatt, a 16. § (1) bekezdésében tartalmazza a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetését. Így az, hogy a nyugdíjjárulék hova folyik be, önmagában nem érinti az indítványozók jogait. A nyugdíjjárulék korábbi szabályozás szerint is a Nyugdíjbiztosítási Alapot illette.
- [11] Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e tekintetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja szerint visszautasította.
- [12] 2.3. A hatályon kívül helyezett, vagy „végrehajtott” jogszabályi rendelkezéseknek az Alkotmánnyal való ellentéte megállapítására irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság hatásköre hiányában, az Abtv. 26. §-ában foglaltakra figyelemmel az Abtv. 64. § a) pontja alapján utasította vissza.
- [13] Mivel valamennyi indítványi elem visszautasításra került, az alkalmazási tilalom tárgyában az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie.

Budapest, 2012. október 15.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3175/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3295/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, valamint 49. § (6) bekezdése által kiegészített, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. § (15)–(19) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: stabilitási törvény) 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, illetőleg a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. §-ának a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével kiegészített (15)–(19) bekezdése tekintetében kérte annak megállapítását, hogy a támadott rendelkezések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XIII. cikkével és XV. cikk (2) bekezdésével. Indítványozta „a még hatályban lévő rendelkezéseknek” visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését és alkalmazási tilalom „általános érvényű kimondását”. A „végrehajtott rendelkezések esetében, amelyek tekintetében nincs mód az alkalmazási tilalom kimondására,” kérte annak megállapítását, hogy ellentétesek voltak „a végrehajtáskor hatályos Alkot-

mánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptörvénnyel.”

- [2] Álláspontja szerint a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, amely szerint a nyugellátás fedezetére fizetett járulékok a Nyugdíjbiztosítási Alapot illetik meg, várományok megszerzését korlátozza, ugyanakkor nem tartalmaz ellentételezést, ezért az Alaptörvény XIII. cikkébe ütközik és ellentétes a jogbiztonság elvével. Az Alaptörvény ugyanezen rendelkezéseivel áll ellentétben a stabilitási törvény 48. § (2) bekezdése, amely a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényből kiiktatta a magánnyugdíj-pénztári tagokra utalásokat. A szabályozás módja a pénztártagok számára megállapítható nyugdíjjal összefüggésben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer résztvevőinek és a pénztártagok eltérő kezelése utóbbiak hátrányos megkülönböztetését eredményezi.
- [3] 2. Az Abtv. 30. § alapján az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján benyújtott panaszt a vitatott jogszabály hatályba lépésétől számított 180 napon belül kell benyújtani. A stabilitási törvény 46. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a támadott rendelkezések közül a 48–49. § 2011. december 31-én, míg a 42. § 2012. január 1-jén lépett hatályba. A panasz benyújtására nyitva álló határidő előbbi szabályok esetében 2012. június 28-án, utóbbi rendelkezés esetében június 29-én járt le.
- [4] Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 50. §-a szerint a beadvány benyújtására nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig a beadvány érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez be kell érkeznie.
- [5] Mivel az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2012. július 6-án, elkészen terjesztette elő, azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (5) bekezdése alapján visszautasította.

Budapest, 2012. október 15.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3298/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3296/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, valamint 49. § (6) bekezdése által kiegészített, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. § (15)–(19) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszokat visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti, együttesen előterjesztett alkotmányjogi panaszukban a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: stabilitási törvény) 42. § (2) bekezdésének második mondata, 48. § (2) bekezdése, illetőleg a magánnyugdíjról és a magánnyugdíj-pénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 24. §-ának a stabilitási törvény 49. § (6) bekezdésével kiegészített (15)–(19) bekezdése tekintetében kérték annak megállapítását, hogy a támadott rendelkezések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XIII. cikkével és XV. cikk (2) bekezdésével. Indítványozták „a még hatályban lévő rendelkezéseknek” visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését és alkalmazási tilalom „általános érvényű kimondását”. A „végrehajtott rendelkezések esetében, amelyek tekintetében nincs mód az alkalmazási tilalom kimondására,” kérték annak megállapítását, hogy ellentétesek voltak „a végrehajtáskor hatályos Alkotmánnyal, illetőleg a jelenleg hatályos Alaptörvénnyel.”
- [2] Álláspontjuk szerint a stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata, amely szerint a nyugellátás fedezetére fizetett járulékok a Nyugdíjbiztosítási Alapot illetik meg, várományok megszerzését korlátozza, ugyanakkor nem tartalmaz ellentételezést, ezért az Alaptörvény XIII. cikkébe ütközik és ellentétes a jogbiztonság elvével. Az Alaptörvény ugyanezen rendelkezéseivel áll ellentétben a stabilitási törvény 48. § (2) bekezdése, amely a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedeze-

téről szóló 1997. évi LXXX. törvényből kiiktatta a magánnyugdíj-pénztári tagokra utalásokat. A szabályozás módja a pénztártagok számára megállapítható nyugdíjjal összefüggésben a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer résztvevőinek és a pénztártagok eltérő kezelése utóbbiak hátrányos megkülönböztetését eredményezi.

- [3] 2. Az Abtv. 30. § alapján az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panaszt a vitatott jogszabály hatályba lépésétől számított száznyolcvan napon belül kell benyújtani. A stabilitási törvény 46. § (1)–(2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a támadott rendelkezések közül a 48–49. § 2011. december 31-én, míg a 42. § 2012. január 1-jén lépett hatályba. A panasz benyújtására nyitva álló határidő előbbi szabályok esetében 2012. június 28-án, utóbbi rendelkezés esetében június 29-én járt le.
- [4] 2.1. Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 50. §-a úgy rendelkezik, hogy a beadvány benyújtására nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig a beadvány érkeztetésére az Abtv. alapján jogosult szervhez be kell érkeznie.
- [5] Mivel az indítványozók 2012. június 29-én terjesztették elő az alkotmányjogi panaszt, az a stabilitási törvény 48–49. §-a tekintetében elkészt. Ezért ebben a vonatkozásban az indítványt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (5) bekezdése alapján visszautasította.
- [6] 2.2. A stabilitási törvény 42. § (2) bekezdésének második mondata tekintetében az indítványok határidőben érkeztek. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése szerint vizsgálni kell az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [7] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.
- [8] Az indítványozók közvetlen érintettsége azonban a kifogásolt rendelkezés kapcsán nem állapítható meg. A szabály a költségvetés járulékbefvételeivel áll összefüggésben: a társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 1. § (2) bekezdése értelmében a Nyugdíjbiztosítási Alap az államháztartás központi alrendszerének része, és a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény a központi alrendszer előirányzatai alatt, a 16. § (1) bekezdésében tartal-

mazza a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetését. Így az, hogy a nyugdíjjárulék hova folyik be, önmagában nem érinti az indítványozók jogait. A nyugdíjjárulék korábbi szabályozás szerint is a Nyugdíjbiztosítási Alapot illette.

- [9] Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e tekintetben az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja szerint visszautasította.
- [10] 2.3. A hatályon kívül helyezett, vagy „végrehajtott” jogszabályi rendelkezéseknek az Alkotmánnyal való ellentéte megállapítására irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság hatásköre hiányában, az Abtv. 26. §-ában foglaltakra figyelemmel az Abtv. 64. § a) pontja alapján utasította vissza.
- [11] Mivel valamennyi indítványi rész visszautasításra került, az alkalmazási tilalom tárgyában nem kellett döntenie.

Budapest, 2012. október 15.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3189/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3297/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta az alábbi

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 61.Pf.641.239/2011/6. számú ítélete ellen, illetve ezen ítélettel összefüggésben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz.

- [2] Az indítványozó a Pesti Központi Kerületi Bíróság 29.P.100542/2011/10. számon hozott ítélete, illetve a Fővárosi Törvényszék 61.Pf.641.239/2011/6. számon hozott ítélete ellen terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Egyúttal az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján kérte a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 271. § (2) bekezdésének megsemmisítését is.
- [3] Az alapul szolgáló bírósági eljárásban az indítványozó keresetet indított biztosítási szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt. Keresetét az elsőfokú bíróság elutasította, mert a szerződés megtámadására nyitva álló határidőt az indítványozó elmulasztotta. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. Az indítványozó szerint a támadott ítéletek sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét, mivel a bíróságok helytelenül értelmezték és alkalmazták a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 236. §-át, annak a szerződés megtámadására nyitva álló határidő kezdetét meghatározó (2) bekezdés a) pontját. Az indítványozó szerint a bíróságok ezzel eltértek a Legfelsőbb Bíróság, illetve más bíróságok közzétett eseti döntéseitől. A Legfelsőbb Bíróság hatályos joggyakorlatának figyelmen kívül hagyása pedig az indítványozó alaptörvényben biztosított jogainak sérelméhez vezetett. Mivel a Pp. 271. § (2) bekezdése kizárta a felülvizsgálatot, ha a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az egymillió forintot nem haladta meg, felülvizsgálati kérelmet nem terjeszthetett elő. Emiatt sérülni látta az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát.
- [4] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el az ügyben.
- [5] Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [6] A jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem fogadható be.
- [7] Mivel alkotmányjogi panasz a jogorvoslati lehetőségek kimerítését követően nyújtható be, s a Pesti Központi Kerületi Bíróság első fokon meghozott ítélete még fellebbezéssel támadható volt (ezt az indítványozó maga igénybe is vette), az alkotmányjogi panasz tárgya, illetve alapja ezért csak a Fővárosi Törvényszék ítélete lehet.
- [8] A Fővárosi Törvényszék ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában

foglalt feltételek egyikének sem. A bírósági joggyakorlat egységének biztosítása ugyanis nem az Alkotmánybíróság, hanem a bíróságok, kiemelten pedig a Kúria feladata [Alaptörvény 26. cikk (3) bekezdése, bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény III. fejezete]. A panasz valójában a jogerős ítélet jogszabálysértésre épített tartalmi kritikája anélkül, hogy az indítványozó feltárná ennek alkotmányossági vetületét. Önmagában az, hogy a bíróságok eltértek a közzétett eseti döntésekben kifejtett jogértelmezéstől, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, sem olyan Alaptörvényben biztosított jog sérelmét, amely a bírói döntést érdemben befolyásolná.

- [9] A Pp. 271. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz szintén nem fogadható be, mert – a 3229/2012. (IX. 28.) AB végzésben foglaltaknak megfelelően – ítélt dologra irányul. Az Abtv. 31. § (1) bekezdése értelmében, ha alkotmányjogi panasz vagy bírói kezdeményezés alapján az alkalmazott jogszabályi rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanazon jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozással – ha a körülmények nem változtak meg – nincs helye alkotmányjogi panasznak. Mivel az Alkotmánybíróság a 1173/D/2007. AB határozatában elutasította a Pp. 271. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt az Alkotmány 57. § (5) bekezdése tekintetében (ABH 2010, 1753.), az Alaptörvény azonos tartalmú XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján a vizsgálatot már nem lehet újra lefolytatni.
- [10] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel a 27. § alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja, a 26. § (1) bekezdés alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés b) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2012. október 16.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k., Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k., Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3050/2012.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3298/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 84. § (2) bekezdése, illetve a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosításáról szóló 2005. évi CLXXIX. törvény 22. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó 2009. április 27-én indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 84. § (2) bekezdése, illetve a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosításáról szóló 2005. évi CLXXIX. törvény (Hsztm.) 22. §-a alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az Alkotmánybíróság XX/1235-1/2012. számú végzésében tájékoztatta a megszűnt ügyet indítványozó szakszervezetet, hogy az Alkotmánybíróság hatásköreit érintő jogszabályi változások miatt utólagos normakontrollként benyújtott indítványa alapján indult eljárás megszűnt. Az Alkotmánybíróság a végzésben felhívta az indítványozó figyelmét, hogy az el nem bírált indítványában meghatározott jogszabállyal összefüggő, az abban felvetett tartalomnak megfelelő alkotmányossági aggályt tartalmazó indítványát alkotmányjogi panaszként 2012. március 31-éig az Alkotmánybíróság elé terjesztheti. Az Alkotmánybíróság a végzésben tájékoztatta az indítványozót az alkotmányjogi panasz benyújtásának feltételeiről.
- [3] Az Alkotmánybírósághoz 2012. március 30-án alkotmányjogi panasz érkezett az Alkotmánybíróság XX/1235-1/2012. számú végzésével összefüggésben. Az alkotmányjogi panasz indítványozója meghatalmazott jogi képviselője útján a Hszt. 84. § (2) bekezdése, illetve a Hsztm. 22. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítását és visszaható hatályú megsemmisítését kérte. Az alkotmányjogi

- panaszban az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdésére hivatkozott, mint a korábbi beadvány megújításának alapjául szolgáló rendelkezésre.
- [4] Az Alkotmánybíróság főtítkára 2012. június 29-én kelt levelében tájékoztatta az alkotmányjogi panasz indítványozóját, hogy az Abtv. 71. § (3) bekezdésére tekintettel a végzéssel összefüggésben kizárólag a korábbi ügyet indítványozó szakszervezet terjeszthet elő alkotmányjogi panaszt, ezért kérelme érdemi vizsgálatára nincs lehetőség.
- [5] Az alkotmányjogi panasz indítványozójának jogi képviselője 2012. augusztus 7-én kelt levelében előadta, hogy az alkotmányjogi panaszt tévedésből egy szakszervezeti tag képviselőjében küldték meg, mindazonáltal a szakszervezet nevében továbbra is kéri az Alkotmánybíróság eljárását. Ezt elfogadva a főtítkár az indítvány nyilvántartásba vételéről tájékoztatta a jogi képviselőt.
- [6] 2. Az Abtv. 71. § (3) bekezdése szerint a megszünt utólagos normakontroll eljárás indítványozója az el nem bírált indítványban meghatározott jogszabállyal összefüggő, és az abban felvetett tartalomnak megfelelő alkotmányossági aggályt tartalmazó indítványt az Abtv. 26. §-ában foglalt feltételek fennállása esetén 2012. március 31-éig az Alkotmánybíróság elé terjesztheti, ha az indítványban megjelölt alkotmányos jogsérelem alaptörvény-ellenességet valósít meg. A (4) bekezdés értelmében ezen indítványokra – a 30. § (1)–(2) bekezdései, valamint a (4) bekezdésének kivételével – az Abtv. rendelkezései az irányadók.
- [7] Az Abtv. 71. § (1) bekezdése alapján 2011. december 31-én megszünt utólagos absztrakt normakontroll eljárások (volt „B”-s ügyek) indítványozója által az Abtv. 71. § (3) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok csak az Abtv. 26. § (2) bekezdésén alapulhatnak. Bírói eljárásnak vagy a bírói döntésnek az Abtv. 26. § (1) bekezdés alapján történő felülvizsgálatát az Abtv. 71. § (3) bekezdése alapján nem lehet kezdeményezni.
- [8] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapították. Ebből fakadóan az Alkotmánybíróság az Abtv. 64. § *d)* pontja alapján – a befogadás kérdésében történő döntés mellőzésével – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.
- [9] A végzés meghozatala során az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság tanácsa járt el.
- Budapest, 2012. október 16.
- Dr. Bihari Mihály s. k.,*
tanácsvezető alkotmánybíró
- Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,* *Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró
- Dr. Lévy Miklós s. k.,* *Dr. Szalay Péter s. k.,*
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró
- Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2721/2012.
- • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3299/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati jogviszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény IV. és IV/A. fejezete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Indítványozta a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati jogviszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) IV. és IV/A. fejezete alaptörvény-ellenességének megállapítását és hatálybalépésére visszamenőleges hatályú megsemmisítését. Arra az esetre, ha az Alkotmánybíróság nem állapítaná meg a teljes IV/A. fejezet alaptörvény-ellenességét, kérte a fejezet egy ré-

szének, nevezetesen a Hszt. 34/A–35. §-ainak megsemmisítését.

- [3] Az alkotmányjogi panasz indokolása szerint a támadott szabályozás (a rendvédelmi kar felállítása, a rendvédelmi érdekegyeztetés fórumai, a szakszervezeti érdekegyeztetés) diszkriminatív, sérti továbbá az Alaptörvénynek a szakszervezetekre, a munkavállalókra és különösképpen a szabad szervezkedésre vonatkozó rendelkezéseit.
- [4] 2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány elkészt.
- [5] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság Ügyrendje (a továbbiakban: Ügyrend) 50. § (1) bekezdése előírja, hogy a benyújtásra nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig az érkeztetésre jogosult szervhez be kell érkezni.
- [6] A Hszt.-nek az indítvány által érintett rendelkezései a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény közszolgálati életpályák összehangolásával összefüggő, valamint egyes munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXXIV. törvény 36. § (2) bekezdése szerint 2012. január 1-jén léptek hatályba. Ennek megfelelően a közvetlen alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló 180 napos határidő 2012. június 29-én, pénteken lejárt. A jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz 2012. július 2-án érkezett az Alkotmánybíróságra.
- [7] Az Abtv. 30. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hatálybalépéstől számított száznyolcvan nap elteltével alkotmánybírósági eljárás megindításának nincs helye. Az Ügyrend 28. § (1) bekezdése a száznyolcvan napos határidő elmulasztása esetén nem teszi lehetővé igazolási kérelem előterjesztését.
- [8] Az Alkotmánybíróság – a fentiekben kifejtettekre tekintettel – az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.
- [9] A végzés meghozatala során az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság tanácsa járt el.

Budapest, 2012. október 16.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k., Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3192/2012.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3300/2012. (X. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 143. § (1) bekezdésének utolsó mondata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó, meghatalmazott jogi képviselője útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó indítványában az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 143. § (1) bekezdésének utolsó mondata alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte, az Alaptörvény több rendelkezésének a sérelmét állítva. Az indítványozó kérte továbbá annak az Alkotmánybíróság által történő kimondását is, hogy az Art. támadott rendelkezése a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) Elnöke 3707855126 számú, 2012. február 20-án kelt végzése tekintetében nem alkalmazható.
- [3] Az indítványozó a NAV Elnökének 3707855126 számú végzésére hivatkozással azt kifogásolta, hogy az Art. 143. § (1) bekezdésének utolsó mondata értelmében – ahogyan arra az említett határozat is hivatkozik – az adóhatóság másodfokú végzésével szemben nincs helye bírósági felülvizsgálatnak. Érvéle szerint az Art. támadott rendelkezése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírósághoz, illetve a (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogot, mivel kizárja azt, hogy

az adóhatóság másodfokú végzésével szemben a bírósághoz lehessen fordulni. Az indítványozó szerint sérül az Alaptörvény 25. cikke (2) bekezdésének *b)* pontja is, mivel az Art. vitatott rendelkezése elvonja a bíróság közigazgatási határozat feletti döntésének az Alaptörvény említett rendelkezésében szereplő „kizárólagos jogát”. A panaszos érvelése alátámasztásaként arra is hivatkozott, hogy a korábban hatályban volt a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 50. § (2) bekezdése és az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésének *b)* pontja eltérően szabályozza a bíróságok közigazgatási határozatok felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét. Az Alkotmány arról rendelkezett, hogy a bíróságok ellenőrzik a közigazgatási határozatok törvényességét, ezzel szemben az Alaptörvény említett rendelkezése nem ellenőrzésről, hanem arról szól, hogy a bíróság dönt a közigazgatási határozatok törvényességéről. Az indítványozó szerint ezt a kizárólagos döntési kompetenciát (jogot és kötelezettséget) vonja el a bíróságtól az Art. támadott rendelkezése. A panaszos az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése sérelmére is hivatkozott. A törvény előtti egyenlőség alaptörvényi rendelkezésének a sérelmét az adóhivatal „kiváltságos”, „megkülönböztetett” és „egyenlőtlen” helyzetében látta, amelynek álláspontja szerint nincsenek „más alapjog védelemből levezethető indokai”. Érvelése szerint a NAV a saját eljárása tekintetében többletjogokat kap – más közigazgatási szervekkel és a panaszossal szemben is –, rá meghatározott körben nem terjed ki a bírósági felülvizsgálat, ami a fent jelzett egyenlőtlenségre vezet. Az indítványozó arra is utalt, hogy álláspontja szerint a NAV elnökének a végzése elvonja a tulajdona feletti rendelkezési jogot, így az alapjogvédelem jogorvoslati szintje nem lehet alacsonyabb, mint maga az érintett alapjog, amelynek a sérelme esetén egyébként a bírósághoz lehet fordulni. Az indítványozó álláspontja összegzéseként arra hivatkozott, hogy a jogorvoslati rendszer szükségtelen korlátozása akadályozza meg abban, hogy az alapvető jogát érintő jogvita a bíróság által kerüljön elbírálásra. A panaszos szerint a végrehajtó hatalom keretei között maradó jogorvoslati lehetőség nem biztosít számára érdemi felülbírálatot, mivel nincs meg a külső szervezet (bíróság) általi felülbírálatosság „a rendszer önmagába zárja a panaszost”.

[4] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz vizsgálata során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem fogadható be, mert azt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében megjelölt törvényi határidőn túl terjesztették elő.

[5] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt az Alkotmánybíróságnak döntenie kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének (a továbbiakban: Ügyrend) 5. § (1) és (2) bekezdésére – tanácsban eljárva dönt. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának Abtv.-ben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslati jog kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani az Alkotmánybírósághoz. Az Ügyrend 50. § (1) bekezdése értelmében a benyújtásra nyitva álló törvényi határidő esetén a beadványnak a határidő utolsó napjáig az Abtv. alapján a beadvány érkezésére jogosult szervhez be kell érkeznie. Az Art. 143. § (1) bekezdése – ennek részeként az indítványozó által kifogásolt utolsó mondat – 2008. január 1-jén lépett hatályba. Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2007. évi CXXVI. törvény 204. §-a emelte be az Art.-be az említett időbeli hatállyal a kifogásolt törvényi rendelkezést. Tekintettel arra, hogy az indítvány Alkotmánybíróságon történt előterjesztésének az időpontjában az indítványozó által alaptörvény-ellenesnek állított törvényi rendelkezés hatályba lépésétől 180 nap már eltelt, az alkotmányjogi panasz elkészt. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdése alapján visszautasította.

Budapest, 2012. október 16.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k., Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k., Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2933/2012.

EGYÉB DOKUMENTUMOK, KÖZLEMÉNYEK

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK 7/2012. (X. 15.) ELNÖKI UTASÍTÁSA

egyesbírók kijelöléséről

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 11. §-a alapján, a 2012. október 1-jétől 2012. december 31-ig terjedő időtartamra, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 55. § (5) bekezdésben meghatározott eljárásban eljáró egyesbíróként – saját kérésükre, ismételten – Dr. Szalay Péter alkotmánybíró és Dr. Kiss László alkotmánybíró jelölöm ki.

Budapest, 2012. október 15.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
Az Alkotmánybíróság elnöke

Alkotmánybírósági ügyszám: XXV/3489/2012.

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg. A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, szükség esetén anonimizált változatú szövegét tartalmazza. Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.mkab.hu

A szerkesztésért felel: dr. Bitskey Botond, az Alkotmánybíróság főtítkára
layout: www.estercom.hu

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető igazgató

HU ISSN 2062–9273